

Newman i Escrivà de Balaguer

Article publicat a la revista online Church Forum. L'autor fa èmfasi en la importància donada al paper dels laics en l'Església tant pel qui aviat serà beat John Henry Newman com per sant Josepmaria.

03/10/2010

La relació entre sant Josepmaria Escrivà de Balaguer i el cardenal John Henry Newman podria semblar una comparació una mica forçada. La connexió entre aquestes dues

figures innovadores en la vida de l'Església, una al segle XIX i l'altra al segle XX, podria semblar tènue. Els seus antecedents socials, culturals i històrics i els seus contextos són molt diferents. Newman va ser un convers anglès, un assagista i apologista que va acabar com a cardenal i monsenyor Escrivà de Balaguer va ser el fundador d'una institució dins de l'Església catòlica. Tanmateix, en una mirada més profunda de les seves vides i obres es pot trobar una considerable harmonia en el pla espiritual i un projecte pastoral similar.

Tant Newman com Escrivà van proclamar l'important paper al qual els laics estan cridats a exercir dins de l'Església. Tots dos van patir per predicar sobre aquesta funció, que era vista per molts com una novetat indefensible. Newman, per exemple, diu que el "sensus fidei", el "sentit de la fe" del poble de Déu, és una font

on descobrir l'autèntic contingut de la fe. L'Església, com a receptora del dipòsit de la revelació divina, no pot prescindir dels fidels laics, ja que en constitueixen un dels principals elements constitutius. Sense ells, es perdria una valuosa font de la fe, i, a més, el resultat seria clericalisme i una disminució de la genuïna naturalesa de l'Església, reduint-se als ministres ordenats i a la jerarquia.

Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer també va haver de suportar la incomprensió per afirmar amb fermesa, molt abans del Vaticà II, que els laics estan cridats a la plenitud de la vida cristiana, a la santedat. Va insistir que els laics no són cristians de segona classe, però tenen una crida divina específica pròpia, per exemple, la vocació al matrimoni.

Formació constant

Tant Newman com Escrivà de Balaguer van veure clarament que el simple fet de ser laics en l'Església no converteix a les persones en els portaveus de l'Esperit Sant. Ells necessiten aprofundir en la formació cristiana i un esforç constant per viure d'acord amb la seva fe.

Newman va dedicar el seu esforç intel·lectual i pastoral a aquest objectiu, amb l'edició de la revista *The Rambler*, treballant per crear la Universitat Catòlica de Dublín, així com la seva labor a l'escola del Oratori de Birmingham. Ell va dir, cèlebremenent: "Vull un laïcat, no arrogant, no erudit en la parla, no polèmic, però homes i dones que coneixen la seva religió, que aprofundeixen en ella, que saben on són, que saben el que tenen i el que no fan, que coneixen el seu credo tan bé que pot donar compte d'ell, que sap tant de la seva història que la pot defensar. Vull un laïcat intel·ligent, ben instruït. El desitjo per ampliar

els seus coneixements, conrear la raó, per obtenir una visió de la relació de la veritat a la veritat, per aprendre a veure les coses com són, per entendre com són la fe i la raó de l'un i l'altre , quines són les bases i els principis del catolicisme "(Sermó 9, Deures dels catòlics cap als protestants. Veure 1851).

Sant Josepmaria, per la seva part, amb una rica predicació i nombrosos llibres espirituals, que han ajudat els laics a descobrir Déu en la seva vida ordinària, fundà per inspiració divina una institució amb l'objectiu de recordar a tots la crida universal a la santedat, i fer-la accessible. L'obra que ell va fundar no només tracta de recordar a les persones que haurien de ser sants en la seva vida quotidiana, sinó que vol mostrar com aconseguir-ho. Ell mateix va definir l'Opus Dei com "una immensa labor de catequesi", perquè ofereix una formació específica, especialment en

ajudar a les persones a viure una "unitat de vida", viure d'acord amb la seva fe en cada moment del dia.

Exemple dels primers cristians

Tant Newman com Escrivà sabien que el que estaven proposant en realitat no era res nou: és "tan vell i tan nou com l'Evangelí", va dir Escrivà. Tots dos van prendre la vida dels primers cristians com a font d'inspiració, ja que, com va dir Newman, els cristians necessiten recórrer a ells per recuperar la plenitud de la fe. Tots dos van subratllar la necessitat d'aconseguir una profunda unitat entre la fe i la raó, sobre la base d'estudis científics tant en els camps profans com en els eclesiàstics. Així, per exemple, Escrivà va exigir que tots els sacerdots de l'Opus Dei fossin experts en algun camp d'estudi acadèmic, tots ells tenen títols universitaris, i molts d'ells tenen doctorats. Al

mateix temps, volia que a l'Opus Dei els laics haguessin d'estudiar teologia i disciplines relacionades.

Newman va dir: "Vull que els laics intel·lectuals siguin religiosos, i que els eclesiàstics devots siguin intel·lectuals" (Sermó 1, predicació a l'Església de la Universitat de Dublín, festa de Santa Mònica, el diumenge després de l'Ascensió, 1856).

La llibertat de les consciències

Tant Newman com Escrivà de Balaguer tenien un amor profund per la veritat, van insistir en la necessitat de formar la pròpia consciència, en les qüestions morals i doctrinals, sota la guia del Magisteri de l'Església, el que podríem anomenar una "llibertat de consciència" en els assumptes temporals. Escrivà va predicar incansablement sobre la llibertat dels laics i l'autonomia en qüestions polítiques i socials, explicant que no

ha d'haver ingerència eclesiàstica o pressió sobre ells en la matèria. Els laics, però, s'esforcen per ser coherents amb la seva fe i fidels a la seva consciència. Newman, per la seva part, parlava i escrivia en profunditat sobre el valor de la consciència com el lloc de la nostra trobada amb Déu, la veritat més profunda de l'ésser de l'home, i el que impulsa totes les accions morals.

Molts més aspectes dels seus ensenyaments es podrien posar en relleu, com la necessitat d'unir pietat i doctrina, l'exercici prudent i responsable, cara a l'Església, de la labor teològica i una profunda comprensió de l'Església com Misteri i sagrament que, juntament amb un element humà, porta a la comunió amb la divinitat. No obstant això, allò que s'ha descrit anteriorment ja pot ser suficient per justificar l'afirmació d'una harmonia profunda entre John Henry Newman i Josepmaria Escrivà.

**P. Mario Arroyo Martínez és doctor
en Filosofia per la Universitat
Pontifícia de la Santa Creu, Roma.**

P. Mario Arroyo // Church
Forum

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/newman-i-
escriva-de-balaguer/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/newman-i-escriva-de-balaguer/) (23/08/2025)